

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa

Poslovni broj predmeta: K-Po2 33/10 I K-Po2 43/10

Glavni pretres: 29.10.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Dragana Labovića

Svedok je sudski prevodilac i advokat. U svojstvu prevodioca prisustvovao je ispirivanju nekih od optuženih u policiji. Osim njega prevodili su i Slaviša Carević i Eda Radoman Perković. Iako optuženi kažu da su tučeni i maltretirani i da je on tome prisustvovao, to nije tačno. Optuženi nisu imali povrede na licu niti na drugim vidljivim delovima tela. Niko ih nije tukao, čak im se niko nije obratio povišenim tonom. Tako nešto mu nije pomenuo ni Slaviša Carević. Seća se da je jedan od inspektora znao albanski jezik i da se povremeno optuženima obraćao neposredno, ali mu je on pomagao i prevodio sve što bi rekao na srpskom. Dešavalo se da inspektor napravi pauzu i da on ode u drugu kancelariju da prevodi saslušanje drugog osumnjičenog, ali bi se na kraju opet vraćao u prvu kancelariju i saslušanje bi bilo obavljeno do kraja. U zapisnik je diktirano ono što bi on preveo, svako pitanje, odgovor i konstatacija. Kada je saslušanje bilo završeno, zapisnik bi bio pročitao osumnjičenom, ukoliko bi osumnjičeni to tražio. Na kraju je osumnjičeni potpisao zapisnik bez prisile. Seća se da su se neki osumnjičeni nudili da budu svedoci saradnici. Nije istina da je zajedno sa tužiocem otišao kod optuženog Burima Fazliu i da mu je rekao da može da mu pomogne, a kada je optuženi Fazliu odbio, da mu je udario šamar i rekao *vodite ga dole, dobiće 20 godina zatvora*. Ne seća se ni jednog imena, ali po liku pamti optuženog Fatona Hajdari. Ne seća se da je ovaj optuženi imao veliku masnicu na levom oku. Seća se i optuženog Nazifa Hasani. Njemu su jako drhtale ruke i rekao je da boluje od epilepsije. Ipak, nije tražio lekarsku pomoć, samo vodu, i smisleno je odgovarao na pitanja.

Ispitivanje svedoka Danice Marinković

Svedokinja je sudija Apelacionog suda u Kragujevcu. Pre rata radila je kao sudija u Prištini/Prištinë, da bi nakon što su proterani, 9.06.1999. prešla u Okružni sud u Niš. Ona je u martu 2000. godine bila istražni sudija u predmetu broj Ki194/99 koji se tada vodio protiv okrivljenog Hašima Tačija/Hashim Thaci i dr. Saslušala je veliki broj oštećenih, mnoge od njih zbog razloga ekonomičnosti u gradovima širom Srbije, gde su živeli. Svedoke je ispitivala detaljno i trudila se dođe do što više informacija. Ipak, vodila je računa da bez potrebe ne opterećuje svedoke koji su još uvek bili pod stresom zbog proterivanja i preživljenih trauma. Uzimala je kontakt svedoka, u slučaju da je potrebno da ga ponovo ispita i pribavi neku dokumentaciju.

Dana 3.03.2000. godine ispitala je dve žene koje su dale iskaz u svojstvu oštećenih a koje se sada pojavljuju u ovom postupku kao zaštićene svedokinje C1 i C2. Pre nego što su joj ispričale šta im se dogodilo u Gnjilanu/Gilan 1999. godine, upozorila ih je da moraju da govore istinu. Iako ove dve svedokinje kažu da su bile ispitane na brzinu, za 10 ili 15 minuta, kaže da je svedoke uvek detaljno i pažljivo ispitivala, što je uvek trajalo duže, i da se nije dešavalo da u zapisnik diktira nešto što svedoci nisu govorili, naročito opis i imena izvršilaca. Nemoguće je da su svedokinje rekle da su bile zatvorene pet ili šest dana [kako danas govore] a da je ona upisala da su bile zatvorene samo jedan dan. Nemoguće je i da su govorile da su

silovane a da to ne bude uneto u zapisnik. Svedokinje su zbog traume nerado govorile o onome što ime se dogodilo, tako da je moguće da nisu detaljno prepričale događaj. Prepoznala je zapinik o saslušanju ovih svedokinja. Prilikom ispitivanja bio je prisutan tužilac Slavko Stevanović. Seća se svedokinja jer ih saslušala među prvima i da su joj rekle da su kidnapovane dok su stajale u redu za hleb. Bile su pod stresom, jedna je plakala, druga je bila nervozna i želela je da se što pre završi ispitivanje. Jedna od njih je imala medicinsku dokumentaciju, koja postoji u spisima predmeta. Rekla joj je da će naknadno biti pozvana da bi veštak sudske medicine dao svoj nalaz i mišljenje. Mislila je da će ih detaljno ispitati kada se budu smirile i ozdravile, jer su još uvek bile pod terapijom, ali ubrzo nakon toga je upućena u sud u Kragujevac, tako da ne zna sudbinu tog predmeta i da li su svedokinje bile poslate na ispitivanje u Institut za sudsku medicinu u Nišu.

Čitanje materijalnih dokaza

U nastavku dokaznog postupka pročitano je više pisanih dokaza.

Predlozi odbrane i odluke veća

Odbrana je iznela sledeće predloge: da se kao svedok sasluša Slavko Stevanović, Viši tužilac u Užicu, koji je prisustvovao ispitivanju zaštićenih svedokinja *C1* i *C2* pred Okružnim sudom u Nišu; da se kao dokaz pročitaju izjave svedoka koji su saslušani u izdvojenom predmetu, koji se vodi za optužene koji se nalaze u bekstvu; da se obavi združivanje predmeta Ki 194/99 sa ovim predmetom, kako bi se došlo do dodatnih podataka; da se obavi suočenje svedoka saradnika *Božura 50* i ministra MUP-a Ivica Dačića na okolnost da li su se sreli 26.12.2008. i kojim povodom; da se ukine pritvor optuženima Agushu Memishi, Burimu Fazliu, Fatonu, Sametu i Feratu Hajdari, Kamberu Sahiti, Nazifu Hasani i Selimonu Sadiki i da se zameni nekom blažom merom npr. elektronskim nadzorom.

Veće je odbilo predlog odbrane da izvrši suočenje svedoka saradnika *Božura 50* i ministra MUP-a Ivica Dačića i da se u svojstvu svedoka pozove i sasluša Bashkim Ajdini. Veće je donelo odluku da se kao svedoci saslušaju Mefail Jonuzi iz Preševa i da se od MUP-a Makedonije pribavi izveštaj vezan za optuženog Ahemta Hasani; da se zatraži uvid u predmet sada Višeg, ranije Okružnog suda u Nišu Ki. 149/99 i da se kao dokaz pročitaju izjave svedoka iz razdvojenog predmeta.

Veće je odbilo ukidanje pritvora optuženima.